

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Minona

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 156.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403939435600.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

Det varede imidlertid ikke længe, før mine Udflugter til Bønderfolkenes lave Regioner, blev opdagede af min Moder, der langt fra at regne mig min simple Smag til Last, udlagde alt paa den bedste Maade, som en Yttring af min originale og ædelmodige Natur, men som en uhensigtsmæssig og upassende Yttring deraf, der maatte forebygges for Fremtiden. Med Kjærtegn og venlige Ord meddeelte hun mig det bestemte Forbud, aldrig, naar jeg var overladt til mig selv, at gaae udenfor Granhækken, der adskilte vor Lystskov fra Markerne omkring Landsbyen. »Men for at Du skal see, at jeg ingen Udgift skyer, naar Talen er om mine Børns Fornøielse, forærer jeg dig denne Sum Penge, som du har fri Raadighed over og kan lade Tjeneren uddele efter din egen Anvisning blandt dine Fattige i Landsbyen.« Min Glæde over denne uventede Rigdom blev betydelig formindsket ved den Maade, hvorpaa den blev mig givet - jeg havde heller seet Moder selv uddele Pengene blandt de Fattige, eller sende Tjeneren - og det krænkede mig at høre mine Venner omtale som »mine Fattige.« Jeg sagde med Taarer i Øinene: »Det vilde fornøie mig mere, selv at bringe dem Pengene!« Men Moder svarede i en utaalmodig Tone: »Du er et godt Barn, men Du forstaaer ikke, hvad der er passende! og det kan Du være vis paa, at den Fornøielse ikke er, som din Moder nægter dig!« - »Men det fornøier ogsaa *dem*, at jeg kommer selv! Hans Tjener kan dog ikke lege Røver iaften i mit Sted!« vedblev jeg med al et forkjælet Barns Udholdenhed. Med comisk Forfærdelse udbrød hun: »Da forsikkrer jeg dig, at det vilde passe sig bedre for ham end for dig! Nu taler vi ikke et Ord mere om den Sag, Tyra - det gaaer ikke an!« - Moder afslog os aldrig noget med Vrede, eller viste vor Paatrængenhed 157 uvenligt tilbage; men naar hun havde sagt dette afgjørende: det gaaer ikke an! saa vidste vi, at Dommen var falden, og at intet Kunstgreb eller Smigrerie mere kunde tilvende os hendes Opmærksomhed for den saaledes affærdigede Bøn.